

то тъка на том свѣтъ не се удоволствѣватъ: защо то тѣхното удоволствїе е токмо единъ Богъ, каквото говори и псалмокѣвецъ: „Наси ѡса, внегда иакитим иса славѣ твоей,, (псал. 51. стихъ). Богъ ны создади, за да се наслаждавамъ со съз него, и ние естествено разумѣвамъ, чи зара-ди него се создадохме. И който не помисли, чи зара-ди Бога е создаденъ, той изгубва своето бла-женство, и тщета прави на себеси, каквото онъ, дето зажумѣва со съз очите си, за да не види свѣтъ, припинава и побърква путья, и самъ на себе си погубленіе докарва.

Первыйо человѣкъ Адамъ, со съз престъпваніето направи ны рабы или слуги на грѣха, и изгуби-хме Божіето блашенство. Вторыйо человѣкъ Гос-подъ нашъ Іисусъ Христосъ сынъ Божій направи ны братія со съз крещеніето, за да бѫдиме сынове на неговаго отца, и снаследници на неговото царство. Должни сме воистиннѣ да предадеме себеси на нѣ-беснаго нашего отца, него да вѣрѹвамъ, на него да се надѣвамъ, да го обичамъ, и на него да взира-вамъ или гледамъ каквото сынове на бѫща си. И ако не бѫдиме доволни со съз честь, којто ни на-прави, за да бѫдиме неговы чада, и да го послѹ-швамъ за сичко, каквото ни повелѣва, и безъ во-ла ще бѫдиме пакъ неговы слуги, и покинни на-божественната негова правда. и ще ны накажи вѣ-чно, каквото непокорны и не благодарни за бо-жественното негово благодѣаніе. Должни сме про-